

Prvé sv. prijímanie

12. mája 2024

Milé deti, vážení rodičia, bratia a sestry v Kristovi

Zhromaždili sme sa tu dnes na slávnosť našich detí a ich rodičov, ich blízkych a príbuzných. Na jednej strane sa tešíme, že tieto deti, ktoré boli prednedávnom ešte malé, pokročili, a dnes sa im slávnostne otvára niečo nové, nový dôležitý svet. Stretli sme sa tu aj navzájom – a to aj trochu nezvyčajne – mnohí sme sa pred touto slávnosťou totiž ani nepoznali, aj keď rodičia pochádzajú z týchto dvoch našich obcí. Čo predstavuje aj niečo symbolické, že práve Ježiš Kristus nás spojil navzájom k tejto slávnosti. On nás chce – tak ako vždy - spájať, chce aby sme sa navzájom mali radi, aby sme tých druhých vedeli vnímať ako bratov a sestry. A ide, chce ísť ešte ďalej, pretože chce nás otvárať pre duchovné hodnoty, pre vieru, nádej, pre lásku.

On vie, že k tomu, aby sme sa mali navzájom rady niekedy nestačia naše ľudské sily, ale je potrebná viera, je vždy nanovo potrebná nádej, a je vždy nanovo potrebná aj láska, ktorá nás učí odpúšťať.

Naše deti sú rady, vďaka že sa mohli narodiť rodičom, ktorí ich majú rady. Ktorí sa o nich starali a viedli ich prvými krokmi na ceste životom. Ako prví im vysvetľovali čo áno, čo nie, čo je dobré a čo nie.

Potom, po uplynutí určitej doby prišli naše deti prvý krát do školy, kde sa stretli s novými kamarátmi, ale aj s učiteľmi, ktorí sa podujali viesť ich na ceste poznania. Učitelia im vysvetľovali a vysvetľujú všetko to, čo potrebujú vedieť, aby z nich mohli vyrásť ľudia, ktorí budú raz osožní aj pre iných, ktorí raz budú vedieť svojou prácou, svojim vlastným rozumom obohatiť aj druhých, byť prínosom pre celú spoločnosť.

Ale to ešte nie je všetko. Dnes sa našim deťom otvára ešte jeden veľmi dôležitý svet. Svet, ktorý nás vedie za duchovnými hodnotami dobra, pravdy, lásky. Snaží sa nám ukázať, že to dôležité sa vytvára nie tým, čo vyrobíme, ale vytvára sa medzi nami, vo vzťahoch, tam, kde vieme vnímať svet nielen cez seba, svoj vlastný prospech, nielen cez to, čo dostávame, ale aj cez tých druhých. To vždy stálo a aj bude vždy stáť určitú námahu, ale odmenou, ak sa nám to podarí, je nám vždy krajší, plno-hodnotnejší svet, v ktorom sa všetci môžeme cítiť doma. Odmenou je nám je taký svet, ktorý nevedia vytvoriť ani stroje, ktorý za nás nevytvorí ani umelá inteligencia. Odmenou je nám svet, ktorý vzniká cez nás, skrze nás – cez naše vnímanie, cez naše konanie voči druhým, voči svetu, voči životu samotnému.

Na tejto ceste sa nás podujal viesť ten najlepší učiteľ v dejinách – a ním je Pán Ježiš. Jeho vedomie sveta, života je stále natoľko krásne a hodnotné, že ho voláme božím Synom. On nás ako skutočný učiteľ nielen učí, ale aj kráča s nami, je s nami, zdieľa náš život aj naše drobné či väčšie radosti aj starosti.

Chce byť s nami, preto sa nám aj dáva symbolicky ako chlieb, posila nášho života. Tento chlieb nazval svojim vlastným telom. Prečo? Pretože berie na seba aj naše pochybnosti, naše chyby, naše zlyhania. Aj všetko to, čo nás trápi, čo robí náš život nedokonalým, ale s čím si

zatiaľ nevieme poradiť. On nás za to neodsudzuje. Včera sme mohli vo sviatosti zmierenia zakúsiť, že on nás má rád aj napriek našim chybám. On, jeho telo berie na seba aj naše chyby, zlyhania, berie na seba aj naše hriechy. Jeho vlastné telo, ktoré slávime pri sv. omši a ktoré prijímame vo sv. prijímaní je tým, čo tieto hriechy necháva odoznieť do stratená a snaží sa nás pretvoriť k plnšiemu životu.

Stáva sa chlebom, ktorý sa nám dáva vo sv. prijímaní ako jeho telo – chce teda naznačiť spojenie s nami až do najhlbších záhybov našich bytostí.

Milé deti, snažme sa spolu týmto Ježišom kráčať našim životom. Spolu s ním sa učiť vnímať život. Postupne budeme dorastať do pravého poznania, aby sme sa naučili vidieť, vnímať aj svet spolu s týmto Ježišom. On bude tým učiteľom, ktorý nás bude viesť po ceste toho najkrajšieho poznania. On nás bude viesť k poznaniu, ktoré otvára srdcia druhých ľudí, k poznaniu, ktoré nám aj svet otvorí z toho krajšieho pohľadu.

Viliam Arbet